COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 20.02.1998
COM(97) 725 def.

98/0056 (CNS)
98/0057 (CNS)
98/0058 (CNS)
98/0059 (CNS)

Voorstel voor een beschikking van de Raad
betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten
over ontwerpen van wettelijke bepalingen

Voorstel voor een besluit van de Raad
betreffende de statistische gegevens die moeten worden gebruikt voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank

Voorstel voor een verordening (EG, Euratom, EGKS) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 260/68
tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze van heffing van de belasting ten bate van de Europese Gemeenschappen

Voorstel voor een verordening (Euratom, EGKS, EG) van de Raad tot wijziging van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 549/69
ter bepaling van de categorieën van ambtenaren en overige personeelsleden van de Europese Gemeenschappen
waarop de bepalingen van de artikelen 12, 13, tweede alinea, en 14 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschappen van toepassing zijn

(door de Commissie ingediend)

Voorstel voor een beschikking van de Raad [ ]
betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten
over ontwerpen van wettelijke bepalingen

TOELICHTING

De derde fase van de Economische en Monetaire Unie begint op 1 januari 1999. De Europese Centrale Bank zal worden opgericht nadat de staatshoofden en regeringsleiders overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, EG hebben bevestigd welke landen voldoen aan de nodige voorwaarden voor de aanneming van één munt. De Commissie dient ontwerpen voor afgeleide wetgeving betreffende de werking in de praktijk van het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank in.

1. Algemene overwegingen

In artikel 105, lid 4, van het Verdrag (en artikel 4, onder a), van de ESCB-statuten) wordt bepaald dat de ECB wordt geraadpleegd "... *door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 106, lid 6, vaststelt.*".

Initiatieven tot wetgeving met artikel 106, lid 6, als rechtsgrondslag kunnen worden genomen door de Commissie of de ECB. Na overleg tussen de Commissie, de lidstaten en het EMI werd overeengekomen dat deze beschikking zal worden vastgesteld op grond van een voorstel van de Commissie.

Deze ontwerp-beschikking van de Raad heeft ten doel vast te stellen binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de autoriteiten van de lidstaten de ECB moeten raadplegen over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Er zullen soortgelijke verplichtingen van toepassing zijn als momenteel voor de nationale autoriteiten gelden met betrekking tot ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van het EMI vallen (Beschikking 93/717/EG van de Raad van 22 november 1993)[1]. Met de ontwerp-beschikking wordt beoogd ervoor te zorgen dat de ECB in een vroeg stadium van het besluitvormingsproces wordt geraadpleegd en over voldoende tijd beschikt om haar standpunt te formuleren.

Raadpleging over ontwerp-wetgeving is verplicht. De reden hiervoor is te verzekeren dat de autoriteit waaraan taken op monetair en financieel gebied zijn toevertrouwd, de gelegenheid heeft haar oordeel te geven over maatregelen die worden overwogen door

[1] PB L 332 van 31.12.1993, blz. 14

andere instanties op het niveau van de Gemeenschap of in de lidstaten en die van invloed zijn op gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Dit geldt ook voor nationale maatregelen, want in de EMU kunnen die maatregelen van invloed zijn op het ene monetaire beleid. De ECB zal nagaan of de overwogen wettelijke bepalingen verenigbaar met haar taken zijn en zal ook deskundig advies geven. Over het geheel genomen zal de onderlinge samenhang van de verschillende beleidsmaatregelen groter worden.

Wetgeving tot vaststelling van de grenzen en voorwaarden is volgens de formulering van artikel 105, lid 4, nodig voor nationale, maar niet voor communautaire wetgeving.

Bij de opstelling van deze ontwerp-beschikking van de Raad zijn onderstaande beginselen gevolgd:

- Getracht wordt een evenwicht te vinden tussen de noodzaak het advies van de ECB bekend te maken aan degenen die de besluiten nemen, en de wens een onnodige belasting van de raadplegende autoriteit en van de ECB te vermijden.

- Het Verdrag schrijft raadpleging over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, voor. In de ontwerp-beschikking worden een aantal raadplegingsgebieden opgesomd die verband houden met de in het Verdrag vermelde taken van de ECB. Dit ontslaat de nationale autoriteiten niet van de verplichting te onderzoeken of ontwerpgeving die niet onder één van de opgesomde gebieden valt, desondanks toch valt onder een gebied dat ressorteert onder de bevoegdheid van de ECB; met de opsomming wordt echter beoogd de raadplegingen beheersbaar te houden.

- Er wordt rekening gehouden met de bijzondere kenmerken van de rechtsstelsels van de lidstaten. Met name mogen de lidstaten het overleg tussen hun verschillende autoriteiten en de ECB flexibel organiseren in het licht van hun specifieke gebruiken.

- De ontwerp-beschikking is gericht op grotere doorzichtigheid en rechtszekerheid ten aanzien van de rechten van de ECB en de plichten van de nationale autoriteiten.

2. Toelichting op de artikelen

Artikel 1

Artikel 1 bevat de definitie van "ontwerpen van wettelijke bepalingen" en "deelnemende lidstaat".

De engste definitie van "ontwerpen van wettelijke bepalingen" zou het toepassingsgebied van het artikel hebben beperkt tot formele wetten die in voorbereiding zijn om door het Parlement te worden aangenomen. Voor die enge definitie werd echter niet gekozen om drie redenen: ten eerste schijnt deze niet te beantwoorden aan de bedoeling van de auteurs van het Verdrag, die in dat geval een andere term zouden hebben gekozen; ten tweede zouden aldus maatregelen van wetgevende aard die voor de ECB van belang zijn, worden uitgesloten; ten derde zou een dergelijke definitie waarschijnlijk leiden tot een ongelijke behandeling van verschillende lidstaten, omdat een maatregel die in het ene land in de vorm van een wet wordt genomen, elders in de vorm van een ander rechtsinstrument kan worden genomen.

Artikel 100 EG verschaft in dit opzicht een aanwijzing. Volgens dit artikel is de Raad verplicht richtlijnen vast te stellen "voor de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten welke rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt".

"Wettelijke bepalingen" worden algemeen geacht te omvatten: formele wetten die zijn vastgesteld volgens de nationale grondwettelijke regels, en bepalingen die zijn afgeleid van formele wetten. Die bepalingen worden gekenmerkt door hun algemene toepasselijkheid en door het feit dat zij regels behelzen voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal (natuurlijke of rechts)personen.

Onder "bestuursrechtelijke bepalingen" worden hier verstaan, regels die door overheidslichamen zijn vastgesteld voor lagere overheidslichamen. De opneming ervan in artikel 100 wordt gerechtvaardigd door het doel van dit artikel, namelijk de tenuitvoerlegging van de interne markt. De raadpleging van de ECB over dergelijke "bestuursrechtelijke bepalingen" lijkt niet te worden gedekt door artikel 105, lid 4.

De definitie van "ontwerpen van wettelijke bepalingen" in artikel 1 maakt aldus gebruik van de criteria van algemene toepasselijkheid, onbepaald aantal gevallen en onbepaald aantal personen.

Op grond van het tweede lid zijn ontwerpen van wettelijke bepalingen die de tenuitvoerlegging van EU-richtlijnen ten doel hebben, van de raadpleging uitgesloten. De reden hiervoor is dat de ECB vóór de definitieve vaststelling van dergelijke richtlijnen reeds zal zijn geraadpleegd overeenkomstig artikel 105, lid 4, eerste streepje. Voorts zijn de lidstaten verplicht de Commissie in kennis te stellen van de tenuitvoerlegging van richtlijnen.

Artikel 2

Artikel 2 definieert de onderwerpen waarover de ECB moet worden geraadpleegd. Deze lijst moet worden gezien tegen de achtergrond van de in artikel 105 van het Verdrag en artikel 3 van de statuten van de ECB vastgestelde taken van de ECB. Deze lijst is echter niet uitputtend.

De ontwerp-beschikking bevat verscheidene wijzigingen ten opzichte van Beschikking 93/717/EG van de Raad welke van toepassing is op het EMI. Deze weerspiegelen de verschillende taken van de ECB in vergelijking met het EMI, alsmede de verschillende verplichtingen van deelnemende lidstaten en van lidstaten met een derogatie. De ECU zal met ingang van 1 januari 1999 ophouden te bestaan en derhalve wordt raadpleging over de status ervan overbodig. De verwijzing naar grensoverschrijdende transacties achter het streepje over clearing- en betalingssystemen wordt achterwege gelaten: dit geeft beter de formulering van artikel 105, lid 2, van het Verdrag weer.

Artikel 2, lid 2, van de ontwerp-beschikking bevat de verplichting voor niet-deelnemende landen om de ECB te raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende instrumenten van monetair beleid. Overeenkomstig artikel 44 van de statuten van de ECB neemt de ECB de taken van het EMI over die wegens de derogaties van één of meer lidstaten nog moeten worden vervuld. Volgens Beschikking 93/717/EG van de Raad moeten de lidstaten het EMI raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen

betreffende instrumenten van monetair beleid, aangezien dit een gebied is dat valt onder de bevoegdheid van het EMI waarvan de taken zijn gespecificeerd in artikel 4.1 en 4.2 van de statuten van het EMI. Deze taken omvatten onder andere de voorbereiding van de instrumenten en procedures die nodig zijn voor het voeren van één monetair beleid.

De lijst van onderwerpen waarover de ECB moet worden geraadpleegd, is niet uitputtend. De nationale autoriteiten moeten de ECB raadplegen over wettelijke bepalingen die van invloed zijn op de taken van het ESCB overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag. Volgens het zesde streepje van artikel 2 van deze beschikking moeten de nationale autoriteiten de ECB raadplegen over wettelijke bepalingen die van toepassing zijn op financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten. Deze vereiste laat echter de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen in verband met het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet. Een dergelijke verwijzing is wenselijk:

- Voor wat betreft de toepassing ervan op *deelnemende lidstaten*: om de ECB te helpen haar taak, het voeren van het monetaire beleid voor de eurozone, goed te vervullen. In artikel 105, lid 2, was geen specifieke verwijzing naar aangelegenheden in verband met de stabiliteit van de financiële markten en instellingen nodig, aangezien het efficiënt voeren van het monetair beleid nauw verbonden is met aspecten van de organisatie van de financiële markten en van de financiële instellingen. Monetaire beleidsinstrumenten zijn van invloed op de liquiditeit van individuele instellingen en raken derhalve indirect gebieden waar de toezichthoudende autoriteiten bevoegd zijn. Tegelijkertijd beïnvloeden maatregelen die door de bevoegde toezichthoudende autoriteiten worden genomen met betrekking tot individuele instellingen, het vermogen van die instellingen om geld te scheppen en zijn zij aldus indirect van invloed op het aanbod van geld in de economie.

- Voor wat betreft de toepassing ervan op *lidstaten met een derogatie*: omdat volgens artikel 44 van de statuten van de ECB, de ECB de taken van het EMI overneemt die in de derde fase wegens de derogaties nog moeten worden vervuld.

Artikel 3

De raadpleging van de ECB mag niet leiden tot onnodige verlenging van de nationale wetgevingsprocedure. Terwille van hun tijdschema's moeten de nationale autoriteiten de ECB een termijn kunnen stellen voor het uitbrengen van haar advies, indien zij zulks noodzakelijk achten. De termijn van één maand vormt een evenwicht tussen de belangen van de nationale autoriteiten en die van de ECB. Indien er na het verstrijken van deze termijn geen advies is uitgebracht, kan de nationale wetgevingsprocedure worden voortgezet zonder het advies af te wachten.

In dit artikel wordt bepaald dat de termijn kan worden verkort in uitermate spoedeisende gevallen. Tevens wordt bepaald dat de ECB om een verlenging van de termijn met vier weken kan verzoeken.

Artikel 4

Gezien het uiteenlopende karakter van de rechtsstelsels dient elke lidstaat zoveel mogelijk vrijheid te worden gelaten om de raadpleging van de ECB in de praktijk te regelen. Elke lidstaat dient intern te beslissen welke bepalingen nodig zijn om aan deze ontwerp-beschikking te voldoen.

In artikel 4 wordt ook geregeld welke autoriteit de ECB moet raadplegen wanneer meer dan één autoriteit bij de wetgeving is betrokken. Wettelijke bepalingen worden dikwijls opgesteld door andere autoriteiten dan de autoriteit die de eindbeslissing neemt (zo stelt de regering formele wetten voor en neemt het Parlement ze aan; of een lager overheidsorgaan stelt een regeling op die door toedoen van het bevoegde ministerie van kracht wordt). Derhalve rijst de vraag in welk stadium de ECB moet worden geraadpleegd.

In deze gevallen dient de ECB door de voorbereidende of voorstellende autoriteit te worden geraadpleegd omdat de ECB in de gelegenheid moet worden gesteld haar standpunt in een relatief vroeg stadium van het wetgevingsproces kenbaar te maken, zodat er gemakkelijker rekening mee kan worden gehouden. Voorts voorkomt dit in het geval van wetgeving in enge zin dat de parlementen van de lidstaten de ECB zouden moeten raadplegen. Artikel 4 zorgt ervoor dat het advies van de ECB tezamen met het voorstel wordt toegezonden aan de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen.

Artikel 5

De verplichting voor de nationale autoriteiten om de ECB te raadplegen, geldt vanaf het begin van de derde fase (zie artikel 109 E, lid 3), d.w.z. vanaf 1 januari 1999. Deze beschikking wordt derhalve van kracht op 1 januari 1999. Het EMI, dat momenteel moet worden geraadpleegd overeenkomstig Beschikking 93/717/EG van de Raad, gaat in liquidatie bij de oprichting van de ECB, dus verscheidene maanden vóór het begin van de derde fase. Derhalve moet Beschikking 93/717/EG van de Raad ook na de oprichting van de ECB worden toegepast tot het begin van de derde fase, met dien verstande dat de ECB het te raadplegen orgaan is. Het uitbrengen van adviezen over ontwerp-wetgeving is een taak die de ECB van het EMI overneemt overeenkomstig artikel 109 L, lid 2. Dit wordt verduidelijkt in overweging nr. 8. In artikel 5, lid 2, wordt bepaald dat Beschikking 93/717/EG van de Raad pas wordt ingetrokken bij het begin van de derde fase.

Voorstel voor een beschikking van de Raad [ ]
betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten
over ontwerpen van wettelijke bepalingen

98/0056 (CNS)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 105, lid 4, en 106, lid 6, en op de artikelen 4 en 42 van de statuten van het ESCB en van de ECB,

Gezien het voorstel van de Commissie[2],

Gezien het advies van het Europees Parlement[3],

Gezien het advies van [de Europese Centrale Bank] [het Europees Monetair Instituut][4],

(1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank, hierna te noemen "de ECB", zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;

(2) Overwegende dat in het Verdrag wordt bepaald dat de ECB door de nationale autoriteiten wordt geraadpleegd over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen; dat het de taak van de Raad is de grenzen en voorwaarden van deze raadpleging vast te stellen;

(3) Overwegende dat deze verplichting tot raadpleging voor de autoriteiten van de lidstaten niet afdoet aan de verantwoordelijkheid van deze autoriteiten ten aanzien van de aangelegenheden waarop de ontwerpen betrekking hebben; dat de lidstaten de ECB dienen te raadplegen over alle ontwerp-wetgeving op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag; dat de in artikel 2 van deze beschikking opgenomen lijst van specifieke gebieden niet uitputtend is; dat het zesde streepje van artikel 2 van deze beschikking de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat;

(4) Overwegende dat de monetaire functies en werkzaamheden van het ESCB worden omschreven in de statuten van het ESCB en van de ECB; dat de centrale banken van de deelnemende lidstaten een integrerend deel van het ESCB vormen en overeenkomstig de richtsnoeren en instructies van de ECB moeten handelen;

---

2 PB

3 PB

4 Indien de raadpleging plaatsvindt vóór de oprichting van de ECB, wordt het EMI geraadpleegd overeenkomstig artikel 109 F, lid 8, van het EG-Verdrag.

dat in de derde fase van de EMU de autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de instrumenten van monetair beleid;

(5) Overwegende dat, zolang lidstaten niet deelnemen aan het monetaire beleid van het ESCB, deze beschikking geen betrekking heeft op besluiten die door autoriteiten van deze lidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid;

(6) Overwegende dat de procedures voor de aanneming van wettelijke bepalingen in de lidstaten geen onnodige vertraging mogen oplopen ten gevolge van het raadplegen van de ECB; dat de termijn waarbinnen de ECB advies moet uitbrengen, evenwel lang genoeg moet zijn om de ECB in staat te stellen de nodige zorg te besteden aan de bestudering van de voorgelegde teksten; dat de lidstaten in bijzonder spoedeisende gevallen die naar behoren gemotiveerd zijn, bijvoorbeeld op grond van de gevoeligheid van de markt, een kortere termijn dan één maand kunnen vaststellen; dat in het bijzonder in die gevallen een dialoog tussen de nationale autoriteiten en de ECB moet waarborgen dat met een ieders belangen rekening wordt gehouden;

(7) Overwegende dat overeenkomstig de punten 5 en 8 van Protocol nr. 11 deze beschikking niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland indien en zolang het niet overgaat naar de derde fase;

(8) Overwegende dat vanaf het tijdstip van de oprichting van de ECB tot het begin van de derde fase de nationale autoriteiten de ECB moeten raadplegen overeenkomstig Beschikking 93/717/EG van de Raad en artikel 109 L, lid 2, van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

deelnemende lidstaat: een lidstaat die de ene munt heeft ingevoerd overeenkomstig het Verdrag;

ontwerpen van wettelijke bepalingen: ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen in de zin van lid 1 worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben

communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten of verder ten uitvoer te leggen.

Artikel 2

1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

- monetaire aangelegenheden;

- betaalmiddelen;

- nationale centrale banken;

- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken;

- betalings- en afrekeningssystemen;

- voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.

2. Naast het bepaalde in lid 1, raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.

3. Onmiddellijk na ontvangst van een ontwerp van wettelijke bepaling deelt de ECB aan de raadplegende nationale autoriteiten mede of dat ontwerp naar haar oordeel betrekking heeft op een gebied dat onder haar bevoegdheid valt.

Artikel 3

1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de President van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.

2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.

3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.

4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.

Artikel 4

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, over het advies van de ECB kan beschikken voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

Artikel 5

1. Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1999.

2. Beschikking 93/717/EG van de Raad wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1999.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een besluit van de Raad [ ]
betreffende de statistische gegevens die moeten worden gebruikt voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank

TOELICHTING

De derde fase van de Economische en Monetaire Unie begint op 1 januari 1999. De Europese Centrale Bank zal worden opgericht nadat de staatshoofden en regeringsleiders overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, EG hebben bevestigd welke landen voldoen aan de nodige voorwaarden voor de aanneming van één munt. De Commissie dient ontwerpen voor afgeleide wetgeving betreffende de werking in de praktijk van het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank in.

1. Algemene overwegingen

De verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank (ECB) is ook bepalend voor het aandeel van elke centrale bank in de samenvoeging van de externe reserves, de weging van de stemmen in de Raad van Bestuur van de ECB voor besluiten over financiële aangelegenheden en met name de verdeling van de monetaire inkomsten van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) als geheel over de nationale centrale banken.

Initiatieven tot wetgeving met artikel 106, lid 6, als rechtsgrondslag kunnen worden genomen door de Commissie of de ECB. Na overleg tussen de Commissie, de lidstaten en het EMI werd overeengekomen dat deze beschikking zal worden vastgesteld op grond van een voorstel van de Commissie.

Volgens artikel 29.1 van de statuten van het ESCB en van de ECB wordt aan elke nationale centrale bank een weging in de verdeelsleutel toegekend die gelijk is aan de som van 50% van het aandeel van de lidstaat in kwestie in de bevolking van de Gemeenschap tijdens het voorlaatste jaar voorafgaand aan de oprichting van het ESCB en 50% van het aandeel van de lidstaat in kwestie in het bruto binnenlands product van de Gemeenschap tegen marktprijzen, zoals vastgesteld tijdens de vijf jaar voorafgaande aan het voorlaatste jaar vóór de oprichting van het ESCB.

De nationale centrale banken hebben reeds bijgedragen aan de financiële middelen van het Europees Monetair Instituut (EMI) overeenkomstig de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB (artikel 16.2 van de EMI-statuten). De regels betreffende de statistische gegevens voor de EMI-middelen werden door de Raad in 1993 vastgesteld[5].

Dit besluit van de Raad handelt over de regels die de Commissie moet volgen bij de verstrekking van de statistische gegevens voor de vaststelling van de verdeelsleutel. De regels omvatten de definitie en de bronnen van de te gebruiken gegevens betreffende het

[5] Besluit 93/716/EG van de Raad van 22.11.1993, PB L 332/12 van 31.12.1993

BBP en de bevolking, alsmede de vaststelling van de berekeningsmethode. De bepalingen van dit besluit van de Raad zijn grotendeels gebaseerd op de in Besluit 93/716/EG van de Raad vastgestelde bepalingen met betrekking tot het EMI.

Wanneer de ECB is opgericht, moet zij de verdeelsleutel vaststellen door de uit dit besluit voortvloeiende percentages naar boven af te ronden op het kleinste veelvoud van 0,05 procentpunten, zoals voorgeschreven in de laatste zin van artikel 29.1 van de ESCB-statuten. De gegevens dienen aan het EMI te worden verstrekt vóór de dag waarop de oprichting van de ECB effectief wordt. De verdeelsleutel moet om de vijf jaar worden aangepast.

2. Toelichting op de artikelen

Artikel 1

In artikel 1 wordt omschreven wat onder dit besluit valt. Volgens een enge interpretatie zouden de regels voor de verstrekking van de statistische gegevens uitsluitend specificeren welk concept en welke bronnen moeten worden gebruikt met betrekking tot de gegevens betreffende de bevolking en het BBP. Er rijzen echter onvermijdelijk methodologische problemen tussen de verstrekking van de gegevens voor de afzonderlijke landen en de berekening van de percentages; omwille van de samenhang en de nauwkeurigheid vallen deze methodologische vraagstukken ook onder dit besluit.

Artikel 2

De gebezigde definities van bevolking en BBP zijn die van het Europees Stelsel van Economische Rekeningen (ESER). Om aan te geven welke versie van het ESER - ESER 79 of ESER 95 - moet worden gebruikt, wordt vermeld dat dit de versie is die wordt gebruikt voor de toepassing van Richtlijn 89/130/EEG (de BNP-richtlijn). In 1998 zal dit ESER 79 zijn.

Artikel 3

Aangezien de gegevens betreffende het BBP een stroom over een periode van één jaar vormen, moeten de bevolkingscijfers waarmee zij verband houden, het gemiddelde van de totale bevolking in de loop van het jaar vertegenwoordigen.

Artikel 4

Dit artikel handelt over de gegevens betreffende het BBP. De vijf jaar voorafgaande aan het voorlaatste jaar vóór de oprichting van de ECB zijn 1991, 1992, 1993, 1994 en 1995.

Artikel 5

De Commissie (Eurostat) zal de gegevens betreffende de bevolking verzamelen volgens de vastgestelde procedures. De Commissie zal een beroep doen op het Comité Statistisch Programma om de gegevens te bevestigen.

Artikel 6

De gegevens betreffende het BBPmp voor de jaren 1991 tot en met 1995 zijn de gegevens die voortvloeien uit de toepassing van de richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de opstelling van het BNPmp. Deze gegevens worden bevestigd door het in artikel 6 van die richtlijn bedoelde comité.

Artikel 7

Dit artikel bevat regels voor de berekening van het aandeel van elke lidstaat in de bevolking en in het BBP van de Gemeenschap.

Artikel 8

Dit artikel bevat de regel voor de berekening van de weging van een lidstaat in de verdeelsleutel.

Artikel 9

Dit artikel bevat regels voor de afronding.

Artikel 10

Dit artikel verplicht de Commissie de gegevens aan het EMI mee te delen vóór de oprichting van de ECB.

Voorstel voor een besluit van de Raad [ ]
betreffende de statistische gegevens die moeten worden gebruikt voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank

98/0057 (CNS)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 106, lid 6, en op de artikelen 29.2 en 42 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut,

(1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank, hierna te noemen "de ECB", zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;

(2) Overwegende dat het aanvangskapitaal van de ECB, dat bij de oprichting van de ECB operationeel wordt, 5.000 miljoen ECU bedraagt;

(3) Overwegende dat de nationale centrale banken de enige inschrijvers op het kapitaal van de ECB en de enige aandeelhouders van de ECB zullen zijn;

(4) Overwegende dat de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB zal worden vastgesteld wanneer de ECB is opgericht;

(5) Overwegende dat de voor de vaststelling van de verdeelsleutel te gebruiken statistische gegevens door de Commissie zullen worden verstrekt overeenkomstig de door de Raad vastgestelde regels;

(6) Overwegende dat de aard en de bronnen van de te gebruiken gegevens alsmede de wijze van berekening van de weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel moeten worden omschreven;

(7) Overwegende dat Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen voorziet in een procedure voor de vaststelling van de gegevens betreffende het bruto binnenlands product tegen marktprijzen door de lidstaten; dat de lidstaten alle schikkingen dienen te treffen om ervoor te zorgen dat deze gegevens aan de Commissie worden toegezonden,

BESLUIT:

Artikel 1

De statistische gegevens die voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank moeten worden gebruikt, worden door de Commissie verstrekt overeenkomstig de in de volgende artikelen staande voorschriften.

Artikel 2

De bevolking en het bruto binnenlands product tegen marktprijzen, hierna te noemen BBPmp, worden gedefinieerd volgens het Europees Stelsel van Economische Rekeningen (ESER) in de versie die wordt gebruikt voor de toepassing van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom. Het BBPmp is het BBPmp zoals gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom.

Artikel 3

De gegevens betreffende de bevolking hebben betrekking op het jaar 1996. Overeenkomstig de desbetreffende ESER-aanbeveling wordt het gemiddelde van de totale bevolking in de loop van het jaar gebruikt.

Artikel 4

De gegevens betreffende het BBPmp hebben betrekking op elk van de jaren 1991 tot en met 1995. Zij worden voor elke lidstaat uitgedrukt in nationale valuta tegen lopende prijzen.

Artikel 5

De gegevens betreffende de bevolking worden door de Commissie (Eurostat) ingewonnen bij de lidstaten.

Artikel 6

De gegevens betreffende het BBPmp voor de jaren 1991 tot en met 1995 vloeien voort uit de toepassing van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom.

Artikel 7

1. Het aandeel van een lidstaat in de bevolking van de Gemeenschap is zijn aandeel in de som van de bevolkingen van de lidstaten, uitgedrukt in procenten.

2. De BBPmp-gegevens voor elk jaar en elke lidstaat, uitgedrukt in nationale valuta, worden omgerekend in ECU. De hiertoe gebruikte wisselkoers is het gemiddelde van de wisselkoersen van alle werkdagen in een jaar. De dagelijkse wisselkoers is de door de Commissie berekende en in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte koers.

3. Het aandeel van een lidstaat in het BBPmp van de Gemeenschap is zijn aandeel in de som van de BBPmp's van de lidstaten over de vijf jaar, uitgedrukt in procenten.

Artikel 8

De weging van een nationale centrale bank in de verdeelsleutel is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de respectieve aandelen van de betrokken lidstaat in de bevolking en in het BBPmp van de Gemeenschap.

Artikel 9

De verschillende berekeningsfasen moeten cijfermatig voldoende zijn onderbouwd om de nauwkeurigheid ervan te waarborgen. De weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel wordt uitgedrukt in een getal met vier decimalen.

Artikel 10

De in dit besluit bedoelde gegevens worden door de Commissie aan het Europees Monetair Instituut medegedeeld vóór de dag waarop de oprichting van de ECB effectief wordt.

Gedaan te Brussel,

Voorstel voor een verordening (EG, Euratom, EGKS) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 260/68 tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze van heffing van de belasting ten bate van de Europese Gemeenschappen

TOELICHTING

De derde fase van de Economische en Monetaire Unie begint op 1 januari 1999. De Europese Centrale Bank zal worden opgericht nadat de staatshoofden en regeringsleiders overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, EG hebben bevestigd welke landen voldoen aan de nodige voorwaarden voor de aanneming van één munt. De Commissie dient ontwerpen voor afgeleide wetgeving betreffende de werking in de praktijk van het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank in.

Algemene overwegingen

Overeenkomstig artikel 40 van de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank (ESCB-statuten) geniet de ECB op het grondgebied van de lidstaten de voorrechten en immuniteiten die nodig zijn voor de vervulling van haar taken, overeenkomstig de bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen.

Overeenkomstig artikel 23 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten[6] is het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van toepassing op:

- de ECB als orgaan;

- de leden van de Raad van Bestuur van de ECB;

- de leden van de Algemene Raad van de ECB;

- de leden van het personeel van de ECB.

Dit betekent dat alle artikelen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten rechtstreeks van toepassing zijn op de ECB, met uitzondering van artikel 15 waarin wordt bepaald dat de Raad (van Ministers) de regeling inzake de sociale voorzieningen vaststelt. Als onderdeel van de arbeidsvoorwaarden moet de regeling inzake de sociale voorzieningen worden vastgesteld door de Raad van Bestuur van de ECB.

Sommige artikelen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten zijn van toepassing zonder dat verdere maatregelen behoeven te worden genomen, bijvoorbeeld artikel 1 (onschendbaarheid van de gebouwen en terreinen), artikel 6 (diplomatieke status

---

[6] Artikel 23 werd toegevoegd bij het aan het EG-Verdrag gehechte protocol (nr. 7) tot wijziging van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen.

voor officiële mededelingen), artikel 7 (laisser-passer). Verscheidene bepalingen van het protocol vereisen afgeleide wetgeving om hun toepasselijkheid te regelen.

Een van deze bepalingen is artikel 13, volgens hetwelk de ambtenaren en overige personeelsleden van de instellingen en organen in kwestie worden onderworpen aan een belasting ten bate van de Gemeenschappen op de door hun werkgever betaalde salarissen, lonen en emolumenten onder de voorwaarden en volgens de procedure welke door de Raad op voorstel van de Commissie worden vastgesteld.

Dit ontwerp-voorstel heeft ten doel de ECB in plaats van het EMI op te nemen in de lijst van instellingen en organen waarvan de ambtenaren worden onderworpen aan een communautaire belasting onder de voorwaarden en volgens de procedure welke door de Raad worden vastgesteld. Hiertoe dient artikel 12 bis van Verordening nr. 260/68 te worden vervangen door een nieuwe bepaling. De gewijzigde verordening treedt in werking op de dag waarop de oprichting van de ECB effectief wordt.

Toelichting op artikel 1

Dit artikel strekt tot de uitbreiding van de werkingssfeer van de verordening van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze van heffing van de communautaire belasting (van het personeel van de Europese Gemeenschappen, de Europese Investeringsbank, het Europees Investeringsfonds en, tot de datum waarop het in liquidatie gaat, het Europees Monetair Instituut) zodat de verordening tevens van toepassing wordt op de leden van de Raad van Bestuur en de Algemene Raad van de ECB alsmede op haar personeel en op de personen die door de ECB uitbetaalde pensioenen genieten.

De situatie van de ECB komt overeen met die van het EMI. Geen van beide zijn Gemeenschapsinstellingen in de zin van artikel 4 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, maar beide genieten de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen. Daarom hebben de bepalingen voor het EMI model gestaan voor de opneming van de ECB in de communautaire belastingregeling.

Volgens artikel 109 L, lid 2 EG gaat het EMI in liquidatie bij de oprichting van de ECB. Volgens artikel 23 van de EMI-statuten gaan alle activa en passiva van het EMI dan automatisch over naar de ECB. Derhalve kan de bepaling betreffende het EMI in Verordening nr. 260/68 van de Raad worden vervangen door de bepaling betreffende de ECB.

Voorstel voor een verordening (EG, Euratom, EGKS) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 260/68 tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze van heffing van de belasting ten bate van de Europese Gemeenschappen

98/0058 (CNS)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben,

Gelet op het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, inzonderheid op de artikelen 13 en 23,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut,

(1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank, hierna te noemen "de ECB", zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;

(2) Overwegende dat het passend is de toepassing van de belasting ten bate van de Europese Gemeenschappen, onder de voorwaarden en volgens de procedure vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 260/68[7] uit te breiden tot de salarissen, lonen en emolumenten van de leden van de Raad van Bestuur en de Algemene Raad van de Europese Centrale Bank en van het personeel van die Bank; dat de toepassing van die belasting op het Europees Monetair Instituut irrelevant wordt wanneer het Instituut in liquidatie gaat,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 12 bis van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 260/68 wordt vervangen door de volgende tekst:

"Artikel 12 bis

Deze verordening is van toepassing op de leden van de Raad van Bestuur en van de Algemene Raad van de Europese Centrale Bank, op de personeelsleden van de Bank en op de personen die door de Bank uitbetaalde pensioenen genieten, die tot de door de Raad overeenkomstig artikel 16, eerste alinea, van het Protocol betreffende de

---

7 PB L 56 van 4.3.1968, blz. 8-10

voorrechten en immuniteiten bepaalde categorieën behoren, wat de door de Bank uitgekeerde salarissen, lonen en emolumenten en invaliditeits-, ouderdoms- en overlevingspensioenen betreft."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag waarop de oprichting van de Europese Centrale Bank effectief wordt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

Voorstel voor een verordening (Euratom, EGKS, EG)van de Raad tot wijziging van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 549/69 ter bepaling van de categorieën van ambtenaren en overige personeelsleden van de Europese Gemeenschappen waarop de bepalingen van de artikelen 12, 13, tweede alinea, en 14 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschappen van toepassing zijn

TOELICHTING

De derde fase van de Economische en Monetaire Unie begint op 1 januari 1999. De Europese Centrale Bank zal worden opgericht nadat de staatshoofden en regeringsleiders overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, EG hebben bevestigd welke landen voldoen aan de nodige voorwaarden voor de aanneming van één munt. De Commissie dient ontwerpen voor afgeleide wetgeving betreffende de werking in de praktijk van het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank in.

Algemene overwegingen

Overeenkomstig artikel 40 van de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank (ESCB-statuten) geniet de ECB op het grondgebied van de lidstaten de voorrechten en immuniteiten die nodig zijn voor de vervulling van haar taken, overeenkomstig de bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen.

Overeenkomstig artikel 23 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten[8] is het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van toepassing op:

- de ECB als orgaan;
- de leden van de Raad van Bestuur van de ECB;
- de leden van de Algemene Raad van de ECB;
- de leden van het personeel van de ECB.

Dit betekent dat alle artikelen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten rechtstreeks van toepassing zijn op de ECB, met uitzondering van artikel 15 waarin wordt bepaald dat de Raad (van Ministers) de regeling inzake de sociale voorzieningen vaststelt. Als onderdeel van de arbeidsvoorwaarden moet de regeling inzake de sociale voorzieningen worden vastgesteld door de Raad van Bestuur van de ECB.

---

[8] Artikel 23 werd toegevoegd bij het aan het EG-Verdrag gehechte protocol (nr. 7) tot wijziging van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen.

Sommige artikelen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten zijn van toepassing zonder dat verdere maatregelen behoeven te worden genomen, bijvoorbeeld artikel 1 (onschendbaarheid van de gebouwen en terreinen), artikel 6 (diplomatieke status voor officiële mededelingen), artikel 7 (laisser-passer). Verscheidene bepalingen van het protocol vereisen afgeleide wetgeving om hun toepasselijkheid te regelen.

Dergelijke bepalingen zijn onder andere de artikelen 12, 13, lid 2, en 14, waarin wordt bepaald dat de ambtenaren en overige personeelsleden in bepaalde opzichten zijn vrijgesteld van rechtsvervolging, dat zij zijn vrijgesteld van vreemdelingenregistratie en dat zij het recht hebben bepaalde persoonlijke bezittingen vrij van rechten in te voeren, en waarin de regels worden vastgesteld voor de nationale belastingregeling waaraan zij zijn onderworpen (voor andere belastingen dan die op salarissen). Volgens artikel 16 bepaalt de Raad op welke categorieën van ambtenaren en overige personeelsleden deze bepalingen van toepassing zijn.

Dit ontwerp-voorstel heeft ten doel de ECB in plaats van het EMI op te nemen in de lijst van instellingen of organen waarop Verordening nr. 549/69 van de Raad van toepassing is. De gewijzigde verordening treedt in werking op de dag waarop de oprichting van de ECB effectief wordt.

Toelichting op artikel 1

Dit artikel strekt tot de uitbreiding van de werkingssfeer van de verordening van de Raad waarin wordt bepaald op welke categorieën van ambtenaren en overige personeelsleden sommige voorrechten en immuniteiten van toepassing zijn (personeel van de Europese Gemeenschappen, de Europese Investeringsbank, het Europees Investeringsfonds en, tot de dag waarop het in liquidatie gaat, het Europees Monetair Instituut) zodat de verordening tevens van toepassing is op het personeel van de ECB en op de personen die door de ECB uitbetaalde pensioenen genieten.

De situatie van de ECB komt overeen met die van het EMI. Geen van beide zijn Gemeenschapsinstellingen in de zin van artikel 4 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, maar beide genieten de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen. Daarom hebben de bepalingen voor het EMI model gestaan voor de opneming van de ECB in Verordening nr. 549/69.

Volgens artikel 109 L, lid 2 EG gaat het EMI in liquidatie bij de oprichting van de ECB. Volgens artikel 23 van de EMI-statuten gaan alle activa en passiva van het EMI dan automatisch over naar de ECB. Derhalve kan de bepaling betreffende het EMI in Verordening nr. 549/69 van de Raad worden vervangen door de bepaling betreffende de ECB.

Voorstel voor een verordening (Euratom, EGKS, EG) van de Raad tot wijziging van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 549/69 ter bepaling van de categorieën van ambtenaren en overige personeelsleden van de Europese Gemeenschappen waarop de bepalingen van de artikelen 12, 13, tweede alinea, en 14 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschappen van toepassing zijn

98/0059 (CNS)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben,

Gelet op het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, inzonderheid op de artikelen 16 en 23,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut,

Gezien het advies van het Hof van Justitie,

Gezien het advies van de Rekenkamer,

(1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank, hierna te noemen "de ECB", zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;

(2) Overwegende dat het passend is Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 549/69 van de Raad ter bepaling van de categorieën van ambtenaren en overige personeelsleden van de Europese Gemeenschappen waarop sommige bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschappen van toepassing zijn, ook op de Europese Centrale Bank toe te passen, teneinde er zorg voor te dragen dat de personeelsleden van de Europese Centrale Bank op grond van hun taak en verantwoordelijkheid, alsmede van hun bijzondere positie, dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten genieten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 4 bis van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 549/69 wordt vervangen door de volgende tekst:

"Artikel 4 bis

Onverminderd het bepaalde in artikel 23 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen ten aanzien van de leden van de Raad

van Bestuur en van de Algemene Raad van de Europese Centrale Bank, zijn de in artikel 12, artikel 13, tweede alinea, en artikel 14 van het Protocol bedoelde voorrechten en immuniteiten, onder overeenkomstige voorwaarden en binnen overeenkomstige grenzen als in de artikelen 1, 2 en 3 van deze verordening zijn bepaald, van toepassing op:

- het personeel van de Europese Centrale Bank;

- de personen die een door de Europese Centrale Bank uitgekeerd invaliditeits-, ouderdoms- of overlevingspensioen genieten."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag waarop de oprichting van de Europese Centrale Bank effectief wordt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

ISSN 0254-1513

COM(97) 725 def.

DOCUMENTEN

NL 01 06 09 10

Catalogusnummer : CB-CO-97-742-NL-C

ISBN 92-78-29803-4

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg